

សិលាចារឹកប្រាសាទព្រះឥន្ទ្រកោសិយ K.២៦២ ផ្ទាំងខាងជើង (ភាគ១)

១- ព័ត៌មានទូទៅ

ប្រាសាទព្រះឥន្ទ្រកោសិយ ស្ថិតនៅក្នុងវត្តព្រះឥន្ទ្រកោសិយ មានទីតាំងក្នុងភូមិ ទ្រាំង សង្កាត់ស្លក្រាម ក្រុងសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប។ ដោយផ្អែកលើស្ថានភាពភូមិសាស្ត្រ ទីតាំងវត្តនេះស្ថិតនៅខាងលើនៃខ្សែទឹកហូររបស់ស្ទឹងសៀមរាប អ្នកស្រុកហៅឈ្មោះវត្ត នេះថា «វត្តលើ»។ កន្លងមក AMS អរិយធម៌ខ្មែរ បានចុះផ្សាយអត្ថបទស្តីពី «វត្តព្រះឥន្ទ្រ កោសិយ» ដោយលោកបណ្ឌិត ញឹម សុធាវិន្ទ រួចម្តងហើយ ដោយផ្ដោតលើស្ថានភាព ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃប្រាសាទនិងសិលាចារឹក។ លោកអ្នកអាចអានលម្អិតតាមរយៈតំណភ្ជាប់ នេះ៖ <https://ams.com.kh/khmercivilization/detail/6079>។ អត្ថបទសិក្សាសិលាចារឹកនៅ ប្រាសាទនេះទាំងពីរ គឺសិលាចារឹកចុះលេខ K.២៦២ (ចារនៅលើមេទ្វារ ជាភាសាខ្មែរចំនួន ២ផ្ទាំង) និង K.២៦៣ (ចារនៅលើសសរស្តម្ភ មាន៤មុខ ជាភាសាសំស្ក្រឹតនិងខ្មែរ) បានចុះ ផ្សាយជាភាសាបារាំង ដោយលោក ហ្សក សេដែស នាឆ្នាំ១៩៥២ ក្នុងសៀវភៅសិលាចារឹក នៃប្រទេសកម្ពុជា ក្បាលទី២ ទំព័រទី១០៨ ដល់ទី១៣៩។ នៅក្នុងអត្ថបទនេះវិញ នឹងលើ យកសិលាចារឹកដែលចារជាភាសាខ្មែរបុរាណ នៅលើមេទ្វារខាងជើងនៃប្រាសាទ មក បង្ហាញជូនលម្អិត។

ប្រាសាទនេះ នៅសល់ប្រាង្គសំខាន់ចំនួនពីរ ដែលស្ថិតនៅខាងកើតព្រះវិហារ។ ប្រាង្គខាងត្បូងជាប្រាង្គសំខាន់ មានទំហំធំ និងវិចិត្រជាងប្រាង្គខាងជើង។ ទីតាំងនេះ មាន ឈ្មោះបុរាណថា «ទ្វិជេន្ទ្របុរ» ជាប្រាសាទព្រះនារាយណ៍ ដែលសាងឡើងដោយ ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះ «ទិវាករកដ្ឋ» ដែលបានរៀបការជាមួយព្រះនាង «ឥន្ទ្រលក្ស្មី» ជាព្រះ បុត្រីរបស់ព្រះបាទស្រីរាជេន្ទ្រវរ្ម័នទី១។ នៅប្រាង្គខាងត្បូង មានសិលាចារឹកចារជាភាសា ខ្មែរសម័យអង្គរ នៅលើមេទ្វារទាំងពីរ។ នៅលើមេទ្វារខាងជើង មានអត្ថបទចំនួន៣៥ បន្ទាត់ ដែលអត្ថន័យសំខាន់គឺ នៅមហាសករាជឆ្នាំ៨៩០ ត្រូវនឹងគ្រិស្តសករាជឆ្នាំ៩៦៨ មានព្រះរាជបញ្ជារបស់ព្រះមហាក្សត្រ ដែលពុំមានបញ្ជាក់ព្រះនាម ប៉ុន្តែតាមកាល បរិច្ឆេទនោះ គឺត្រូវនឹងព្រះបាទស្រីជ័យវរ្ម័នទី៥ ទ្រង់ត្រាស់ឱ្យធ្វើបញ្ជីទេវទ្រព្យ អ្នក អត្ថបទដោយ៖ ហ៊ិន ឈុនតេង

សិលាចារឹកប្រាសាទព្រះឥន្ទ្រកោសិយ K.២៦២ ផ្ទាំងខាងជើង (ភាគ១)

បម្រើ និងដីធ្លី របស់ប្រាសាទទ្វិជេន្ទ្របុរ ដើម្បីប្រគល់ឱ្យស្តេចញាតុលបតី។ ទេវទ្រព្យនោះពិតជាគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ណាស់ ពោលគឺមានគ្រឿងកេតនកណ្តារបស់ព្រះនារាយណ៍ (សង្ខតក្រ ដំបង និងដុំផែនដី), គ្រឿងអលង្ការរបស់ប្រតិមាព្រះភគវតីរបស់ព្រះនារាយណ៍ ដែលរូបនោះក៏ជាតំណាងឱ្យព្រះនាង «ឥន្ទ្រលក្ស្មី», ទ្រព្យសម្បត្តិប្រើប្រាស់ក្នុងប្រាសាទ (មានដូចជា ព្រះសលៀងសិរិកា ឆត្រ បាំងសែង ជាគ្រឿងសម្រាប់ដង្ហែទេព និងវត្ថុសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងកិច្ចពិធីផ្សេងៗទៀតជាច្រើនមុខ) និងចុងក្រោយជាបញ្ជីឈ្មោះអ្នកបម្រើប្រុសស្រី។ អ្នកបម្រើស្រី មានមួយចំនួនមានកូនផង។ នៅខាងចុងអត្ថបទ មានបញ្ជាក់អំពីចំនួនសរុបអ្នកបម្រើក្មេងចាស់ប្រុសស្រី មានចំនួន១៧១នាក់។

២- អត្ថបទដើមជាអក្សរខ្មែរទំនើប

(ប.១) ៨៩០ គកបូណ្ណមី^១ ជេរម្ពនុមានិប្រះគាសនធូលីប្រះបាទធូលីជេនី (ប.២) ប្រះកម្រតេនីអញ្ចិបិប្រេបាញ៉ាយ^២ ទេវទ្រព្យនុខំកូម្យាករវ្រះកម្រតេ (ប.៣) ជីអញ្ចិអាយទ្វិជេន្ទ្របុរិបិប្រគលុតស្តេញាតុលបតិ•មកុដ១ ប្រោតគិ១ រណមទ្ធុណ១ ជ្ជាញិ (ប.៤) ២ ប្រោតគិ២ កុន្ទល២ គង្គ១ ចក្រ១ គទា១ ធរណី១ កង្កន១ មុត្តិ^៣ ជុំសុវណ្ណាកវច១ ប្រោតគិ៥-១^៤ (ប.៥) ប្រះវសន១ កដក២ ចនច្យានិ២ ប្រោតគិ២ ចុវិ១ នៅបុរ១ នាប្រាកស្នាបិកវច១ ស្នាបវ្រះវាសន១ (ប.៦) ស្នាបគទា១ ស្នាបប្រណាល១ មាត្រា១ អាសន១ សំវារិមាសិ១ ខ្សែ២ ប្រោតគិ៥ នាប្រះកម្រតេនីអញ្ចិ (ប.៧) ភគវតីយមកុដ១ រណមទ្ធុណ១ ជ្ជាញិ២ ប្រោតគិ២ កុន្ទល២ កន្ទី១ គ្រីវត្ស១ ឧទរវន្ទ១ កេយ្យរ២ កដ (ប.៨) ក២ ចនិច្យានិ២ ប្រោតគិ២ នៅបុរ២ ប្រះតរា១ ប្រោតគិ១ មាសិបំនេះ៣ ប្រោ១ • គិវិកា១ គុរុទ៤ តគិគ្វេត២ (ប.៩) រត្និវារ២ កនកទន្ទ៤ បតុល២០-៩ ជ្ជាញិប្រាក២ ខ្លាសិ១ វៅទិប្រាកិ១ វិចំណិហនិ១ នូទិកិហនិ១ (ប.១០) ២ ភាជនវារ១ ភាជអ្រង្គិ២ ភាជនន្ទារិ១ កមន្ទល១ យជ្ជកោគ១ កលគ១ អយ្យ១ គរវ១ ខាល (ប.១១) ប្រាក២ អយ្យបាទ្យ១ នូចោកិ១ តន្ទាបិសំកូ

^១ លោក សេដែស អានជា «បូណ្ណមី»។
^២ លោក សេដែស អានជា «បាញ៉ាយ»។
^៣ លោក សេដែស អានជា «មុត្តិ»។
^៤ លោក សេដែស ពុំអាន «១»។

សិលាចារឹកប្រាសាទព្រះឥន្ទ្រកោសិយ K.២៦២ ផ្ទាំងខាងជើង (ភាគ១)

១តន្ទាបិហនិរ១តន្ទាបិហអាទគ្គីណាប្រាក៏១រុប្បបតិ (ប.១២) គ្រហ១គុក្កិ^៥វតិប្រលុដី១វតិធ្មារិ
១បិរាជ្ជប១ឆ្មាបិ១អជំគង្គ១នេះស្សដីប្រាក៏១បទ្ទ២បតុល៦ (ប.១៣) បាទ្យសោតិ២វេទិចាំ
ទាដី^៦ប្រាក៏១វេទិស្រះ៧តាម្រករណា^៧២ស្លោកិ^៨១០កទាហ១០លង្កោវេជី១ប (ប.១៤) ទិ
គះពកមន្ទលូ១អស្ថារិកា១បាទលី^៩១ខាលបញ្ចយជ្ជ៥អយ្យ១គរោបិបញ្ចយជ្ជនេះស្សដីល
(ប.១៥) ង្កោវេលកា១វសិ១ប្បដី៧ខាលិបញ្ចគរ្យ២វេទិ១កមន្ទលូ៧ទន្ទាគ្រ២នេះស្សដីសំរិ
ត១នោដីចិន^{១០} (ប.១៦) ពប្រោបិបសិ២ចន្ទនកំនតិ១០-៤គង្គ២តម្រកិខ្មៅជ្យដី៥តម្រកិ
សោជ្យដី៥ផ្កាដីគូរនុទិកិមា (ប.១៧) ស១បនិឯដីវិកដ១ទៅបនុសុម១កាប្បទ្រវ២មញ្ច២២០
តម្រាចិយោកន្ទដីយោកំបញ្ជិយោសំអ (ប.១៨) បិយោបន្តើយោជ្រនេយិយោប្រហ្មយោអ
ម្មតយោកនិអាយោអនាយយោកំបញ្ជិយោកនិ (ប.១៩) សយោកំប្រៅយោសំអបិសោតិយោ
សំវារិសោតិយោសំអបិសោតិយោប្រៅយោកន្តរិយោ (ប.២០) ផ្កោសយោកន្តរាតយោគ្រីយោ
ប្រៅតិយោកំបុរិយោបន្តើយោប្រហ្មយោចាំបយោធម្ម្ម (ប.២១) យោកំវិតិយោកំប្រោតិយោតិចំ
យោសរាចិយោប្រៅយោហរិយោសរាចិសោតិយោអង្កា (ប.២២) រយោប្ប្យកិយោបដីហានិយោ
អថិក^{១១}យោប្ប្យកិសោតិយោសំវារិសោតិយោបន្ទានិយោបលេ (ប.២៣) កយោអម្មតយោប្ប្យ
កិសោតិយោចំហោយិ^{១២}•យោត្រីកូលយោអន្តយោគ្រីផ្សមយោ៤០-៦តៃម (ប.២៤) ត្ថញតៃ
កនិអក្ខន^{១៣}២តៃមាលតិក្ខន២តៃកទ្រក្ខន២តៃផ្កោសិតៃប្រាសិក្ខនិ២តៃកំបញ្ជិក្ខនិ១ (ប.២៥)
តៃខ្មៅក្ខន១តៃកំប្រៅតៃប្ប្យកិតៃខ្មំតៃឆ្មោដីតៃកនិហ្យដីក្ខនិ១តៃខ្មៅតៃស្មុក្ខនិ៣តៃកំ (ប.២

^៥ លោក សេដែស អានជា «គុក្កិ»។
^៦ ពាក្យត្រឹមត្រូវជា «ចំទោដី»។
^៧ ពាក្យត្រឹមត្រូវជា «ករណ្ណ», អ្នកចារក្លែងជើងឧ។
^៨ លោក សេដែស អានជា «ស្លោកិ»។
^៩ លោក សេដែស អានជា «បាទលី»។
^{១០} លោក សេដែស អានជា «ចិន»។
^{១១} លោក សេដែស ពុំអានពាក្យនេះ។
^{១២} លោក សេដែស ពុំអានពាក្យនេះ។
^{១៣} លោក សេដែស អានជា «តៃកនិអក្ខន»។

សិលាចារឹកប្រាសាទព្រះឥន្ទ្រកោសិយ K.២៦២ ផ្ទាំងខាងជើង (ភាគ១)

៦) រូកតែកញ្ជុនតែកនិរោតសំអបតែគ្រូប្រតិកំប្រាតិលីវេនីតែកំបិតិកូនិ២តែប្រា (ប. ២៧) កូនិ១តែសំអបសោតិកូនិ២តែបំនងីកូនិ៣តែប្លែកូនិ១តែកនិរុនីតែកន្សោតែបន្ទានីតែ កនិអាតែ (ប.២៨) --តែស្រងេតែខ្លសោតិតែកញ្ជុនីតែកំប្រាតិកញ្ជុនីតែបរិត្រតែកំវែតែភា ជនតែកលអ (ប.២៩) ហតែខ្ញុំប្រះតែចាម្បតែកនិរោតកន្លើតែផ្លែតែប្រហូតែកំភាចិតែកន្លើ តែលង្គាយតែរោទ្រតែ (ប.៣០) កន្លើសោតិតែកញ្ជុនីតែកំប្រាតិតែការតិកូនិ២^{១២}តែកនិរោ តែសោតិកូនិ២^{១៥}តែបន្ទានីកូនិ៣តែកំប្រាតិ (ប.៣១) ន២តែមិមិះ^{១៦}តែលបិះតែកំវែតែកន្សោ កូនិ១តែសហេតុតែបេលីតែទរិតិតែកំវែកូនិ១•តែឆ្មោ (ប.៣២) ងីតែបរោងីតែកំប្រាតិកូនិ១ តែប្ប្រកិកូនិ២តែផ្លែ^{១៧}តែភាជនកូនិ១តែកំបិតិកូនិ២តែខ្មៅកូនិ១ (ប.៣៣) តែកំប្រាតិកូនិ២តែ បន្ទានីកូនិ២តែកំប្រាតិសោតិផ្សមតែ៦០-១០-៦ផ្សប^{១៨}កូនិ២០-១យោជម្ម័យោកំ (ប.៣៤) កូរោគ្រូប្រតិយោកន្សាតិយោសរាចិយោអម្ពុតយោកញ្ជុនីយោប្ប្រកិផ្សម៨ផ្សរដោង (ប.៣៥) សវាលវ្យុទ្ធុ១០០-៦០-១០-១០

៣- អត្ថបទប្រែសម្រួល

(១-៣) មហាសករាជឆ្នាំ៨៩០ ពេញបូណ៌មី ខែជេស្ឋ នូវមានព្រះរាជសាសន៍នៃធូលី ជើងព្រះគម្ពីរអញ គប្បីប្រើឱ្យចុះបញ្ជីទេវទ្រព្យ ខ្ញុំបម្រើ និងកូម្យាករព្រះគម្ពីរអញនៅទី ជេទ្រូបូរ ដើម្បីប្រគល់ដល់ស្តេចកុលបតី^{១៤}។

(៣-៦) មកុដ១(ដាំ)ត្បូងប្ន១(គ្រាប់) ដំបង់ចម្បាំង១ ជន្លូញ២(ដាំ)ត្បូងប្ន២(គ្រាប់) ក្រវិល ទុំហូ២ សង្វ័១ ចក្រ១ ដំបង់១ ដុំធរណី១ កងកន្លំ១ ក្រោះមាសដាំកែវមុក្តាដុំ១(ដាំ)ត្បូងប្ន៤

^{១២} លោក សេដែស អានជា «១»។
^{១៥} លោក សេដែស អានជា «៣»។
^{១៦} លោក សេដែស អានជា «មិមិះ»។
^{១៧} លោក សេដែស អានជា «ផ្លែ»។
^{១៨} ពាក្យត្រឹមត្រូវជា «ផ្សម»។ លោក សេដែស អានជា «ផ្សម» ប៉ុន្តែនៅលើថ្មឃើញច្បាស់ជា «ផ្សប» គឺអ្នកចារ ភ្លេចសញ្ញាវះពោះ។
^{១៤} គឺស្តេចកុលដែលជាម្ចាស់ឬអ្នកគ្រប់គ្រងត្រកូលឬប្រាសាទ។

សិលាចារឹកប្រាសាទព្រះឥន្ទ្រកោសិយ K.២៦២ ផ្ទាំងខាងជើង (ភាគ១)

(គ្រាប់ចំនួន)១ ព្រះពស្រ្ត១ ខ្សែដែកដក១ ចិញ្ចៀន២(ដាំ)ត្បូងថ្ម២(គ្រាប់) កាំបិតស្នៀតបុរី១ ចង្រ្កង់ជើង១។ វត្ត(ធ្វើពី)ប្រាក់(មាន)៖ ស្លាប់ក្រោះ១ ស្លាប់ព្រះពស្រ្ត១ ស្លាប់ដំបង១ ស្លាប់ស្ពានទ្រានី១ ក្រវិលមាត្រា១ អាសនៈ១ សង្វារមាស១ ខ្សែ២(ដាំ)ត្បូងថ្ម៥(គ្រាប់)។

(៦-៨) (ទ្រព្យ)នា(ប្រាសាទ)ព្រះគម្ពីរអញ្ញកគវតី(មាន) មកុដ១ ដំបងចម្បាំង១ ជន្ទញ្ញ២(ដាំ)ត្បូងថ្ម២(គ្រាប់) ក្រវិលទុំហូ២ ខ្សែក១ អលង្ការស្រីវត្ស១ ក្រវាត់ទ្រូង១ កងដែក២ ខ្សែដែក ចិញ្ចៀន២(ដាំ)ត្បូងថ្ម២ ចង្រ្កង់ជើង២ ព្រះតរា១(ដាំ)ត្បូងថ្ម១(គ្រាប់) មាស៣បំនេះ ត្បូងថ្ម១(គ្រាប់)។

(៨-១៧) ព្រះសលៀងសិរិកា១ (មានរូប)គ្រុឌ២ និងស្នេត(ចត្រ)២(ដើម) បាំងសែង២ ដំបងមាស២(ដើម) ហឺប២៩ ជន្ទញ្ញប្រាក់២ កន្ទាស់១ បូរោទិប្រាក់១ បូរិចំណី(ធ្វើពី)ហានិរ១ នូទឹក(ធ្វើពី)ហានិរ២ កាជន៍វារ១ កាជន៍ធំ១ កាជន៍តូច១ បូកមណ្ឌល១ គម្របយជួ១ បូកូស១ បូអយ្យ១ ស្រាពក៏១ ផ្ចិតខាលប្រាក់២ បូអយ្យមានជើង(ចំនួន)៦ ផ្ចិលបណ្តាត១ តន្ទាប់សំកូ^{២០}១ តន្ទាប់ហានិរ១ តន្ទាប់២ កញ្ចក់ប្រាក់១ កន្តោរស្ពោះប្រាក់១ (ខ្សែ)ក្រវាត់សុក្តិធំ១ (ខ្សែ)ក្រវាត់(សុក្តិ)តូច១ (បូ)ចិរា(សម្រាប់ដោត)ជួប១ ក្រចាប់១ អឌ្ឍសង្ឃ១។ ទាំងនេះសឹងតែជាប្រាក់។ ផ្កាយក២ ហឺប៦ (និងហឺប)មានជើង២ទៀត បូរោទិដំទង់(ធ្វើពី)ប្រាក់១ បូរោទិរលោង៧ ប្រអប់ស្ពាន់២ ស្ពោក១០ ខ្លះ១០(ធ្វើពី)ស្ពាន់(ចំនួន)១ជើង កន្តោរស្ពោះ៣ បូកមណ្ឌល១ ប្រអប់អស្ថារិកា១ បាទលី១ ខាល(សម្រាប់ធ្វើ)បញ្ចាយជួ៥ បូអយ្យ១ គម្របបញ្ចាយជួ(១)។ ទាំងនេះសឹងតែជាស្ពាន់។ វលកា១ ពស់១(ដាំ)ត្បូង៧(គ្រាប់) ខាលបញ្ចាត្បូង បូរោទិ១ បូកមណ្ឌល៧ ដំបងធំ២។ ទាំងនេះសឹងតែជាសំរឹត។ នោងចិន៣ ថ្មបស់២ ខ្លឹមចន្ទន៍១២ កំណាត់ សង្ឃ២ លោហៈតម្រកខ្មៅ៥ជញ្ជីង តម្រកស២៥ជញ្ជីង របាំងគូសទឹកមាស១ វត្តសម្រាប់បែងមានប្រវែងវែង១ ក្រណាត់ទោបមានផ្កា១ ឈើស្ពាន់២ មញ្ញសា២។

(១៧-៣៥) តម្រួត(មាន) យោ^{២១}កន្លែង យោកំបញ្ច យោសំអប់ យោបន្តើម យោជ្រនើយ យោព្រហ្ម យោអម្មត យោកន្តា យោអនាយ យោកំបញ្ច យោកន្ស យោកំព្រៅ យោសំអប់

^{២០} តន្ទាប់ធ្វើពីលោហៈពណ៌ស។
^{២១} «យោ» សម្គាល់មនុស្សប្រុសមានកម្លាំង។

សិលាចារឹកប្រាសាទព្រះឥន្ទ្រកោសិយ K.២៦២ ផ្ទាំងខាងជើង (ភាគ១)

ម្នាក់ទៀត យោសំវារម្នាក់ទៀត យោសំអប់ម្នាក់ផ្សេងទៀត យោថ្ក យោកណ្តុរ យោផ្កោស
យោកន្សាត យោស្រី យោថ្កោត យោកំបុរ យោបន្លើម យោព្រហ្ម យោចាំប យោធម្ម៍ យោកំ
ពិត យោកំប្រាត យោតីថ៍ យោសរាច យោថ្លើម យោហរិ យោសរាចម្នាក់ទៀត យោអង្ការ
យោជ្រូក យោបង្កាង យោអថ័ក យោជ្រូកម្នាក់ទៀត យោសំវារម្នាក់ទៀត យោបន្ទាន់ យោ
បលេក យោអម្មត យោជ្រូកម្នាក់ទៀត យោចំហោយ យោត្រីកូល យោអ្នន្ត យោស្រី សរុប
មនុស្សប្រុស៤៦(នាក់)។ (នារីមាន) តៃ^{២២}មត្តញ តៃកន្តក កូន២នាក់ តៃមាលតីកូន២នាក់
តៃកទ្រ កូន២នាក់ តៃផ្កោស តៃថ្វាសកូន២នាក់ តៃកំបញ្ច កូន១នាក់ តៃខ្មៅកូន១នាក់ តៃ
កំព្រៅ តៃជ្រូក តៃខ្ញុំ តៃច្បង តៃកន្សៀង កូន១នាក់ តៃខ្នើត តៃស្នំ កូន៣នាក់ តៃកំព្រឹក តៃក
ញាង តៃកទ្រៅ តៃសំអប់ តៃស្រេស្ន តៃកំប្រាត តៃលធ្វើង តៃកំបិត កូន២នាក់ តៃប្រាណ
កូន១នាក់ តៃសំអប់ម្នាក់ទៀត កូន២នាក់ តៃបំនង កូន៣នាក់ តៃថ្លើម កូន១នាក់ តៃកន្រ្ទ
តៃកន្សោ តៃបន្ទាន់ តៃកន្តា តៃ-- តៃស្រែង តៃខ្លួម្នាក់ទៀត តៃកញ្ជាន់ តៃកំព្រៅ តៃកញ្ជន់
តៃបពិត្រ តៃកំវៃ តៃភាជន តៃកលអហ តៃខ្ញុំប្រះ តៃចាម្យ តៃកទ្រៅ តៃកន្ទេង តៃផ្អែម តៃ
ព្រហ្ម តៃកំភាច តៃកណ្តើម តៃលង្គាយ តៃរោទ្រ តៃកណ្តើមម្នាក់ទៀត តៃកញ្ជា តៃកំប្រាត
តៃការតី កូន២នាក់ តៃកទ្រៅម្នាក់ទៀត កូន២នាក់ តៃបន្ទាន់ កូន៣នាក់ តៃកំព្រៅ កូន២
តៃមិសិះ តៃលបិះ តៃកំពង់ តៃកន្សោ កូន១នាក់ តៃសហេតុ តៃបេល តៃទរិត តៃកំវៃ កូន១
នាក់ តៃច្បង តៃបរោង តៃកំប្រាត កូន១នាក់ តៃជ្រូក កូន២នាក់ តៃឆ្នើម តៃភាជន កូន១
នាក់ តៃកំបិត កូន២នាក់ តៃខ្មៅ កូន១នាក់ តៃកំព្រៅ កូន២នាក់ តៃបន្ទាន់ កូន២នាក់ តៃ
កំប្រាតម្នាក់ទៀត។ សរុបនារី ៧៦នាក់ សរុបកូន ៤១នាក់។ យោធម្ម៍ យោកំភូ យោស្រេស្ន
យោកន្សាត យោសរាច យោអម្មត យោកញ្ជាន យោជ្រូក សរុប៨នាក់។ សរុបទាំងអស់ ទាំង
ក្មេងចាស់ ១៧១នាក់។

^{២២} «តៃ» សម្គាល់មនុស្សស្រី។

បញ្ជីឯកសារ

Cœdès, George. (1952). Inscriptions du Vat Práh Ēinkosēi. In *Inscription du Cambodge* (Vol. IV, pp. 108-139). Paris: Editions de Boccard.

បញ្ជីរូបភាព

ប្រាសាទព្រះឥន្ទ្រកោសិយ (រូបថត៖ រឿន សោម)

ប្រាសាទព្រះឥន្ទ្រកោសិយ (រូបថត៖ រឿន សោម)

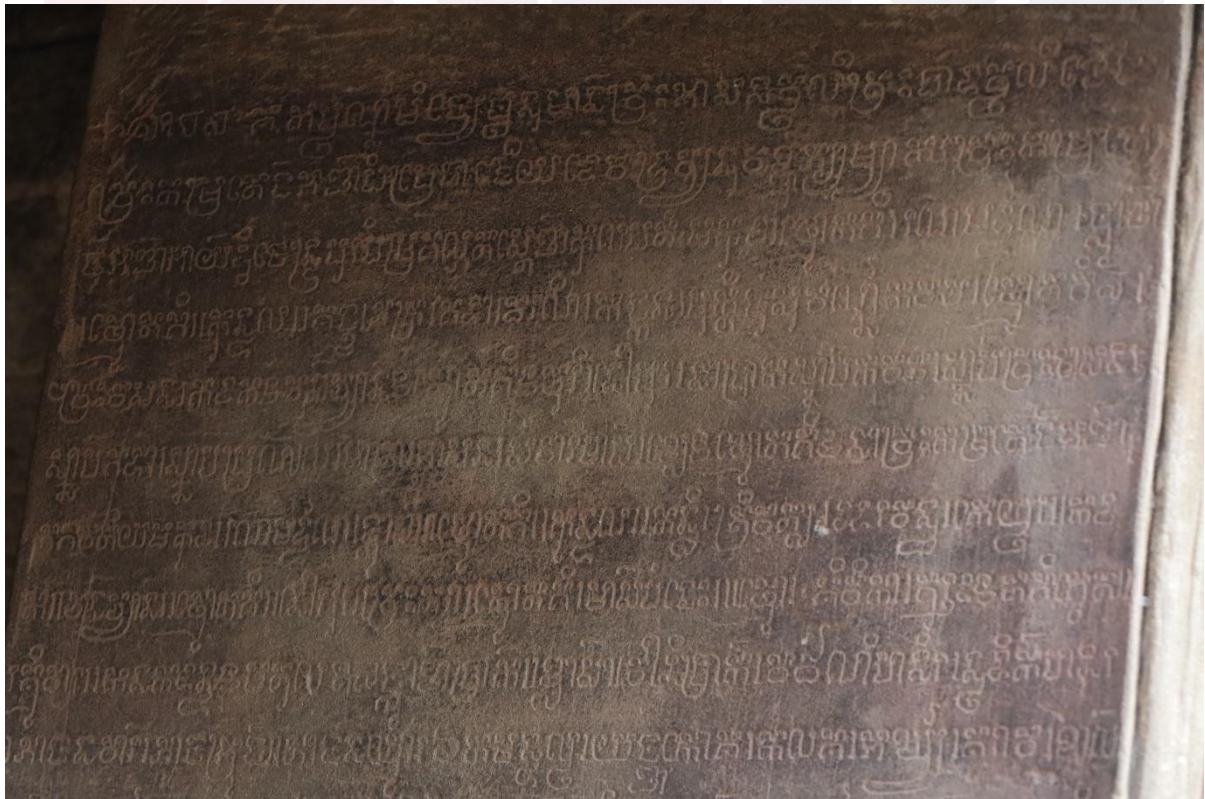
អត្ថបទដោយ៖ ហ៊ិន ឈុនតេជ

សិលាចារឹកប្រាសាទព្រះឥន្ទ្រកោសិយ K.២៦២ ផ្ទាំងខាងជើង (ភាគ១)

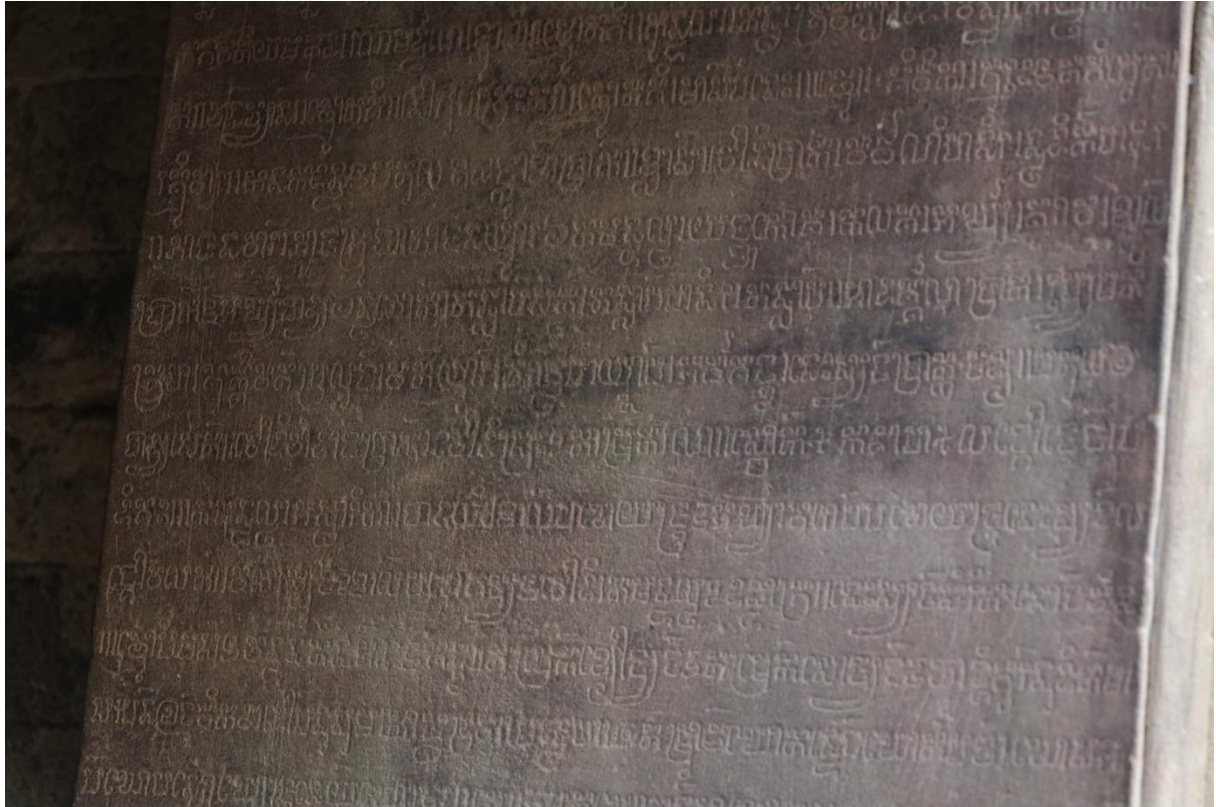
ហោជាងនិងផ្តែរប្រាសាទព្រះឥន្ទ្រកោសិយ

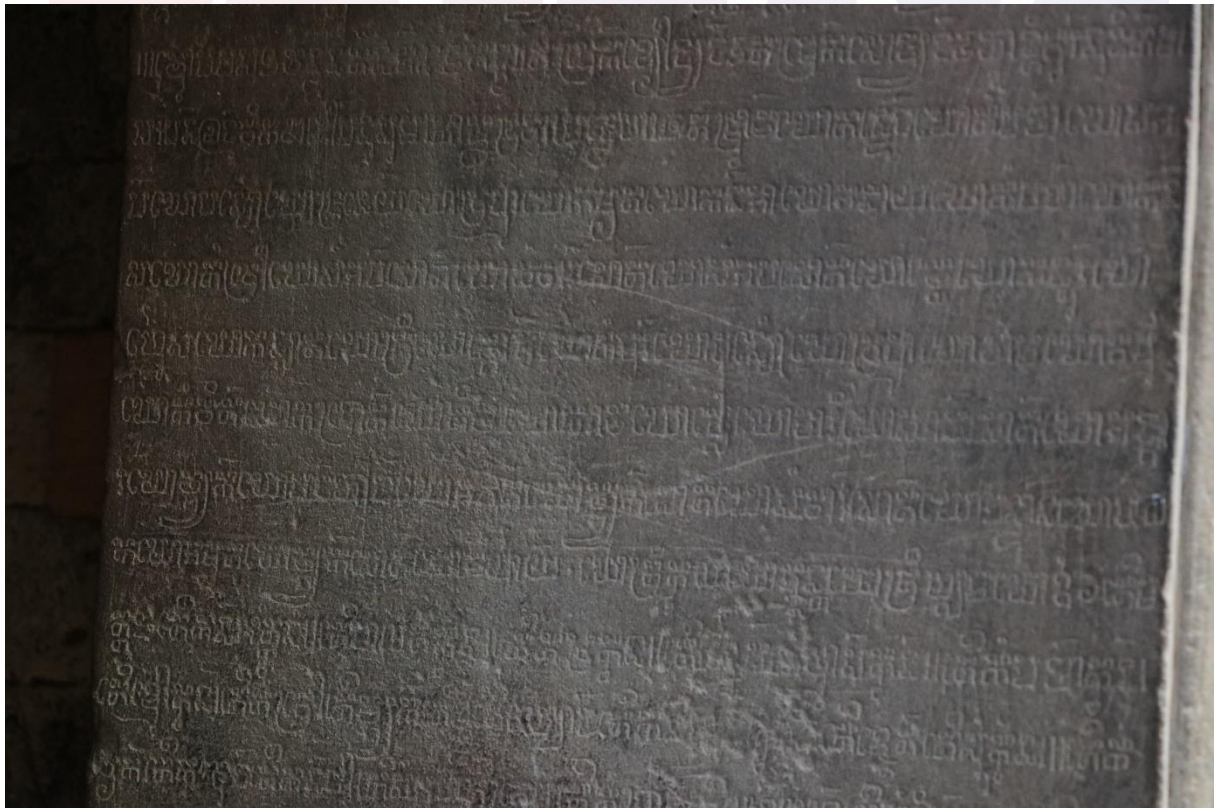
សិលាចារឹកប្រាសាទព្រះឥន្ទ្រកោសិយ K.២៦២ មេត្តារខាងជើង

អត្ថបទដោយ៖ ហ៊ិន ឈុនតេង

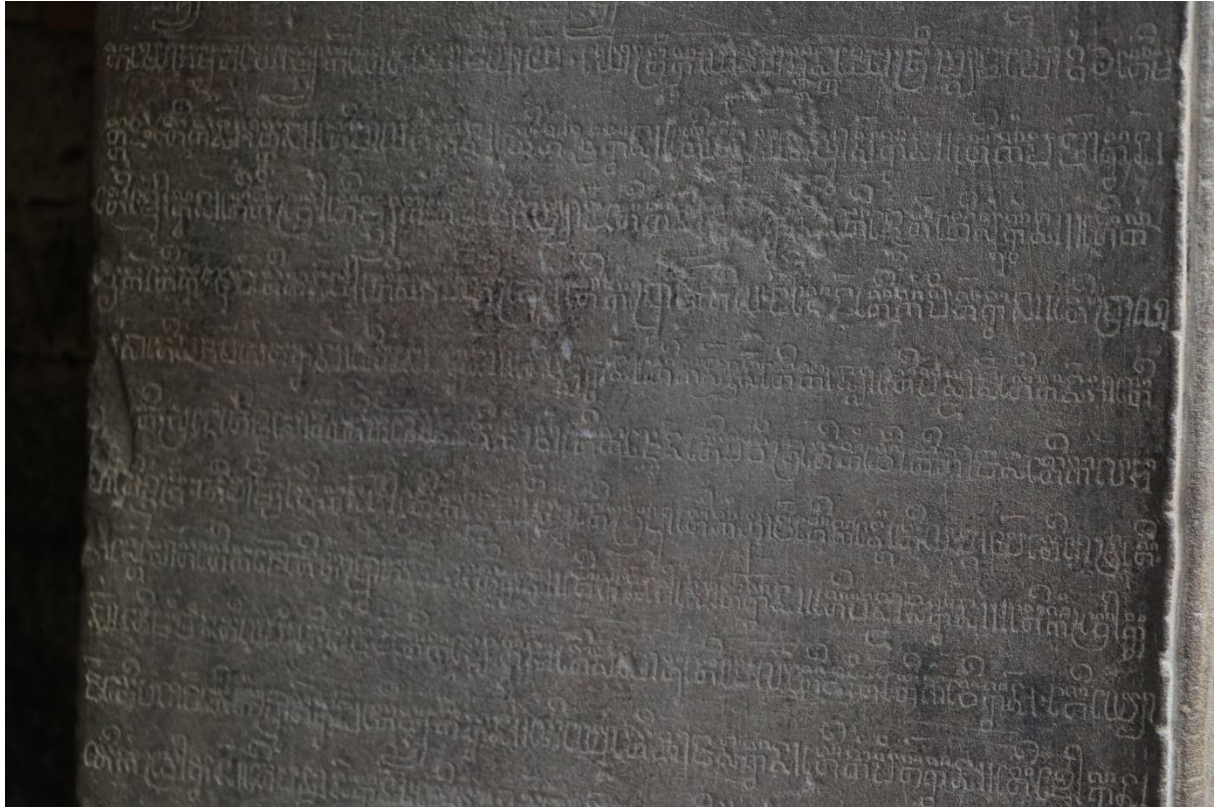
សិលាចារឹកប្រាសាទព្រះឥន្ទ្រកោសិយ K.២៦២ មេទ្វារខាងជើង

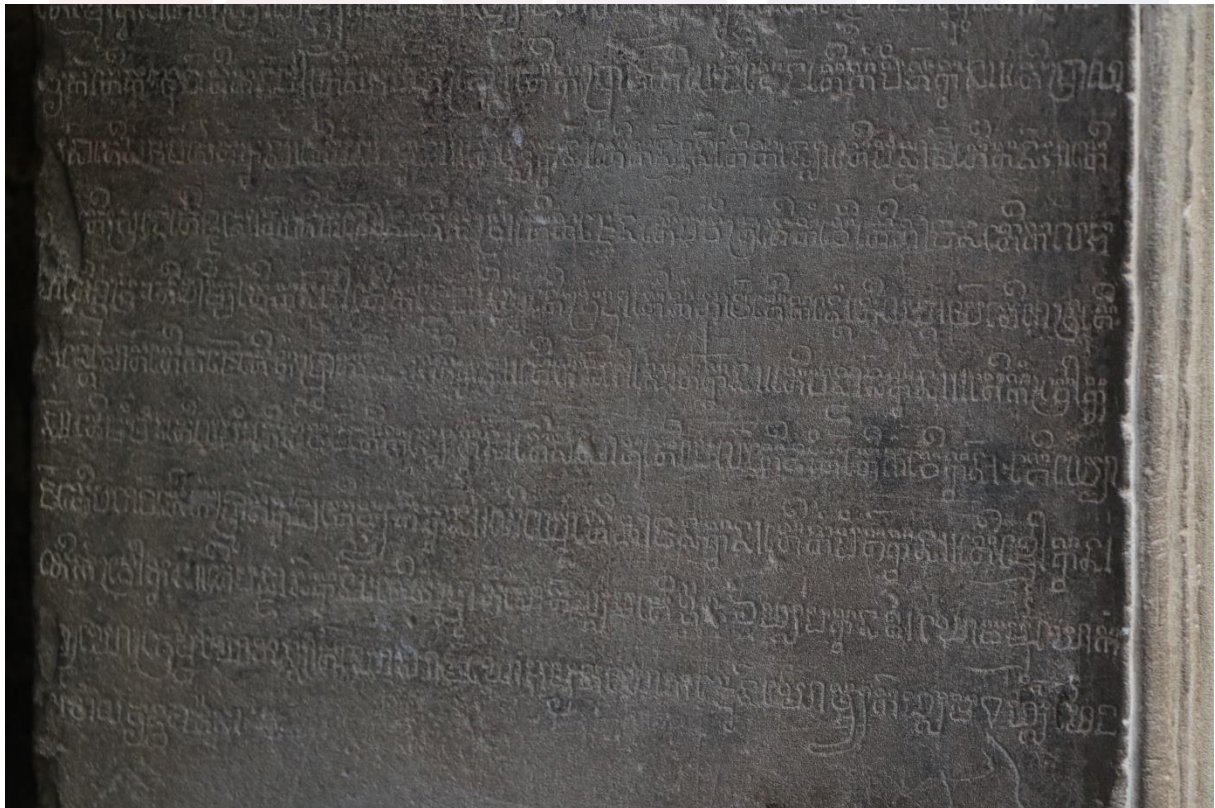
សិលាចារឹកប្រាសាទព្រះឥន្ទ្រកោសិយ K.២៦២ មេទ្វារខាងជើង

សិលាចារឹកប្រាសាទព្រះឥន្ទ្រកោសិយ K.២៦២ ផ្ទាំងខាងជើង (ភាគ១)

សិលាចារឹកប្រាសាទព្រះឥន្ទ្រកោសិយ K.២៦២ មេទ្វារខាងជើង

សិលាចារឹកប្រាសាទព្រះឥន្ទ្រកោសិយ K.២៦២ មេទ្វារខាងជើង

